

Írta:

Amatőrök a javából, ha azt nézzük, hogy minden kórustagnak van tisztességes civil foglalkozása. Profik, mert szinte az összes dalos ismeri a kottát, a Törökbálinti Kamarakórus fellépői közül. A Pécs Cantat egyik résztvevő csapatának példája sokak számára követendő lehet. Hiszen egy ilyen szerveződésben már régen nem csak a tiszta hangokról van szó, hanem egy közösségi létről.

A törökbálinti együttesnem csak kívülről ismeri a Pécsi

Székesegyházat, hiszen benn is énekelhettek.

Múltja van a zenében Weiler Róbertnek, méghozzá olyan, amit egy cseppet sem kell szégyellnie a vegyes kórus elnökének. Hiszen az 1962-es születésű férfi egykoron a Magyar Rádió Gyermekkórusában kezdte a hangja próbálgatását. Később a KISZ Művészegyüttesében, majd az abból alakult Budapesti Ifjúsági Kórusban folytatta a dolgot. Akkori karnagyával,

Strausz Kálmánnal

a mai napig tartja a kapcsolatot. Azután, 2000-ben, Róbert az egyik alapítója volt a Törökbálinti Kamarakórusnak, amit egyébként

Boros Tibor

karvezető dirigál.

Jobb, ha egy kisvárosnak vannak „saját” szervezett énekesei. Törökbálint városának három jegyzett énekkara létezik, közülük a legfiatalabb, az idén tízéves kamarakórus. Meg aztán az sem közömbös, hogy bírják a helyi önkormányzat, illetve a polgármester erkölcsi, egyben anyagi támogatását. Ezért aztán cseppet sem meglepő, amikor városi ünnepeken felcsendül egy csoportnyi hang. Olyanok, akik a kamaramuzsika elkötelezett hívei.

A Pécs Cantatra sem tévedésből kerültek. Amikor megtudták, hogy a baranyai megyeszékhelyen, 2010. augusztusában ilyen, szívüknek kedves program lesz, elküldték jelentkezésüket. De azért a szervezők kértek tőlük némi referenciát, hiszen mégsem egy akármilyen megmutatkozási lehetőség ez az együttesek számára. Persze a törökbálintiak ettől nem jöttek zavarba, hiszen megemlíthették, korábban, a fővárosban, a Szent István Bazilikában, egy Mozart Requiem előadás során is élvezhették műsorukat az egybegyűltek.

A közös éneklés nem csupán a művészeti értékek bemutatása Weiler Róbert barátainak. Számukra a kóruséneklés életforma, létszükséglet. A család, a munkahely mindennél fontosabb, de aki legalább harmadik helyen nem tud állandóan időt szentelni erre a szenvedélyre, az sokáig nem vallhatja magát

Írta:

tagnak a huszonkét hölgyből, illetve hét férfiből álló csapatban. Hiszen a heti egy próba, 18 órától, három órán keresztül, kihagyhatatlan, kötelező jellegű elfoglaltság.

Azt azonban az elnök is jól tudja, ha elmaradnak a fellépések, akkor elkezd szétszéledni, lemorzsolódni az énekesek serege. Ennek elkerülése érdekében a hangszalakat állandó edzésben kell tartaniuk, készülve az újabb kihívásokra. Az olyanokra, amilyent Pécssett hallhatott a közönség, többek között a Pécsi Székesegyházban is.